

Chương 45: Lần Đầu Của Ellen

(Số từ: 3598)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:46 PM 03/03/2025

Giống như tôi có thể tùy tiện vào Temple, Sarkegaar cũng có thể làm như vậy, dù Temple có nhiều biện pháp an ninh. Nhưng đến phòng tôi với tư cách là hầu gái vào giữa đêm...

Nghĩ lại thì Bá tước Argon Pontheus, võ bộc của Sarkegaar, thực ra là đàn ông.

Giới tính thực sự của Sarkegaar là gì? Sarkegaar có phải là một loài không có đặc điểm như vậy không?

“Làm sao cô vào được phòng ta?”

“Việc đó không khó để thực hiện ạ.”

Sarkegaar có chìa khóa chính mà tất cả hầu gái đều có. Ồ, hẳn phải có nhiều cách để cô lấy được thứ này. Tôi cũng phải nói chuyện với Sarkegaar vì có nhiều sự kiện làm phức tạp tình hình của tôi.

“Sau này, thay vì ngài đến gặp tôi, thì tôi sẽ trực tiếp đến gặp ngài ạ.”

Sarkegaar rất giỏi trong việc biến hình, nên cô có thể liên lạc với tôi mà không bị phát hiện. Có lẽ vì thời gian và địa điểm, Sarkegaar không kéo dài lời nói của mình bằng những lời lẽ vô ích.

“Đầu tiên là về Siêu năng của Công chúa.”

“Phải, cô có tìm hiểu không?”

Sarkegaar lắc đầu trước lời nói của tôi.

“Tôi ở đây để báo cáo những gì tôi phát hiện đầu tiên, dù tôi có thể trực tiếp tìm ra nó nếu tôi chấp nhận một số rủi ro lớn.”

Dù cô không tìm ra khả năng của cô ấy, nhưng cô quyết định rằng trước tiên cần phải báo cáo với tôi những gì cô phát hiện trong quá trình này.

“Đầu tiên, ngay cả trong Hoàng gia, các cuộc thảo luận về Siêu năng của Công chúa cũng bị chia rẽ. Đặc biệt, những người thuộc phe của Hoàng tử Bertus có vẻ hoài nghi. Họ nghĩ lý do thông tin về Siêu năng của Công chúa không được tiết lộ là vì ngay từ đầu nó đã là giả mạo.”

“Nghĩa là ngay cả Bertus cũng không biết Công chúa có năng lực gì.”

“Vâng, thưa Điện hạ.”

Hoàng tử không biết cô ấy có năng lực gì. Điều đó có nghĩa là Charlotte không thực sự là người sử dụng Siêu năng. Cuối cùng, điều đó chỉ làm tăng khả năng rằng việc cô ấy tham gia các lớp học Siêu năng chỉ là để che giấu tin vịt rằng cô thuộc về Lớp Royal.

“Điều đó có nghĩa là Hoàng đế là người duy nhất biết chắc chắn về năng lực của Công chúa.....”

Có thể giáo viên dạy Siêu năng đã đưa Charlotte vào một căn phòng riêng biệt, nhưng ngay cả như vậy vẫn có khả năng là cô ấy thực sự không làm bất cứ điều gì ở đó.

Ngay cả Bertus cũng không thể hiểu được điều đó bằng thẩm quyền của mình.

“Sau đó, ngoài Hoàng đế ra, chỉ có hai người biết chuyện này. Giáo viên chủ nhiệm lớp B là thầy Mustrang và giáo viên phụ trách Charlotte trong các lớp học Siêu năng.”

“Chắc là vậy.”

Tính xác thực Siêu năng của Công chúa là tuyệt mật, nên không ai trong số họ sẽ đi đâu mà nói về nó. Cả hai đều là những người vĩ đại không dễ bị động đến.

Họ là giáo viên tại Temple. Và họ là giáo viên phụ trách các lớp học về Siêu năng, người phải điều khiển những học viên có năng lực nguy hiểm và là giáo viên chủ nhiệm của Lớp Royal. Cả hai đều không phải là người bình thường.

“Vậy, ý cô là gì khi nói đến việc chấp nhận rủi ro lớn?”

“Nếu có người chia sẻ bí mật, tôi có thể cải trang thành một trong số họ, tuy nhiên rất khó để tìm ra bí mật mà chỉ một số ít người được chọn biết.”

Thầy Mustrang và giáo viên Siêu năng đều sống ở Temple. Và cả hai đều không phải là những người dễ bị dẫn dắt. Dù sao thì họ cũng giữ những chức vụ quan trọng trong số các giáo viên Temple.

“Hmm... Đây quả thực là một tình huống kỳ lạ. Không biết năng lực của cô ấy là thật hay giả...”

Cô ấy có nói dối rằng mình có Siêu năng để không tụt lại phía sau Bertus không? Nếu vậy, lời nói dối đó có thể kéo dài được bao lâu? Mặc dù vậy, Hoàng đế đã chấp thuận cho cô ấy sử dụng Siêu năng giả để vào.

Có phải vì thế mà chỉ một số ít giáo viên, bao gồm cả giáo viên chủ nhiệm lớp B năm nhất, thầy Mustrang, biết về lời nói dối của Hoàng gia để kiểm soát họ không?

Nếu nó thực sự là thật thì sao? Tại sao họ lại giấu khả năng của cô ấy, nếu nó là thật? Tôi thực sự không cần phải suy nghĩ nhiều để hiểu lý do đằng sau điều đó.

“Nếu cô ấy thực sự có Siêu năng, thì đó là thứ không thể dễ dàng tiết lộ cho người khác... Đó hẳn phải là một năng lực rất có vấn đề.”

“Ta cũng nghĩ như vậy.”

Danh dự của Hoàng gia hoặc uy tín của Hoàng gia.

Đó là một năng lực có thể gây tổn hại đến cả hai thứ này, vậy thì cô ấy có năng lực gì thế?

“Được rồi, nếu quá nguy hiểm thì cứ chôn vùi đi. Sự thật rồi sẽ được phơi bày thôi.”

“Vâng, thưa Điện hạ. Đó là một quyết định sáng suốt.”

Sarkegaar trả lời như vậy. Chúng tôi nên quên khả năng của Công chúa đi.

“Ta có điều muốn nói với cô.”

“Có vấn đề gì không ạ?”

Tôi định quyết đấu vào tuần tới, nhưng tôi không nghĩ đó là điều tôi nên nói với người này. Có lẽ cô sẽ nổi giận, khẳng định lòng trung thành thái quá vô ích của mình.

“Lại là chuyện về Công chúa nữa.”

“Vâng.”

“Công chúa đang tìm ta.”

Có vẻ như Sarkegaar không hiểu tôi đang nói gì trong giây lát.

Nghe câu chuyện của tôi, vẻ mặt của Sarkegaar trở nên nghiêm trọng.

Đúng là đây là một vấn đề nghiêm trọng mà trận quyết đấu kia không thể sánh được.

Nếu chúng tôi làm sai một động thái, không chỉ tôi mà cả nền tảng hoạt động của chúng tôi, băng Rotary, có thể bị thổi bay thành từng mảnh. Khi tôi nói với cô rằng ngay cả Bertus cũng bắt đầu chú ý đến tôi, vẻ mặt của Sarkegaar trở nên nghiêm túc hơn.

“Temple là nơi quá nguy hiểm đối với Điện hạ, ngài nên tránh xa nơi này.....”

“Kể cả ta có sống sót thì băng đảng đó chắc chắn sẽ bị nổ tung.”

Nếu tôi biến mất, Charlotte sẽ xóa sổ băng Rotary. Tiền rất quan trọng với chúng tôi.

Chuyện này xảy ra tình cờ, nhưng giờ đây băng Rotary đã trở thành nguồn tiền quan trọng nhất của chúng tôi. Trong trường hợp của tôi, tôi không nhất thiết cần số tiền đó nữa, nhưng Sarkegaar rất cần.

“Thật buồn cười. Công chúa lại trở thành vấn đề như vậy, dù cô ta phải mang ơn ngài...”

Đó là điều không nên thốt ra từ miệng cô đầu, nhỏ bắt cóc kia. Nếu không phải vì cô, tôi có thể đã tiết lộ danh tính của mình.

Ờ thì, chuyện gì xảy ra thì đã xảy ra.

“Giờ thì ta phải làm một việc vô lý như tìm kiếm bản thân mình, nhưng ta không biết phải làm thế nào. Ta có nên nói với cô ấy rằng bản thân đó đã chết ở đâu đấy và bịa ra một số bằng chứng không?”

“Câu trả lời đó có thể làm Công chúa hài lòng. Đó sẽ là cách hành động tốt nhất, nhưng... Chúng ta không biết Công chúa sẽ phản ứng thế nào sau đó.”

“Đúng vậy...”

Giả sử tôi sẽ nói với Charlotte rằng Valier đã chết và cho cô ấy xem một số bằng chứng bịa đặt. Giả sử họ sẽ chỉ coi những bằng chứng bịa đặt đó là đúng.

Liệu có khả năng họ sẽ loại bỏ tôi và đồng bọn sau khi đã vượt quá mức hữu ích của chúng tôi không? Chắc chắn có vẻ như đó là một mối quan hệ tồi tệ.

“Nếu ta mang lại kết quả cho họ, họ có thể sẽ loại bỏ ta, còn nếu không, họ sẽ loại bỏ vì ta vô dụng...”

Tôi cảm thấy như mình đang ở trong một tình thế tiến thoái lưỡng nan. Cho dù tôi có làm hay không thì vẫn sẽ có vấn đề nảy sinh, nhưng khi tôi nghĩ về nó theo cách khác một chút, đầu óc tôi đột nhiên trở nên sáng suốt.

“Được rồi, chúng ta cứ làm từng chút một thôi.”

“Từng chút một?”

“Ừm. Cô ấy sẽ không động đến chúng ta nếu chúng ta ít nhất cũng cho thấy mình đang có tiến triển.”

Chết tiệt, tôi không muốn Charlotte là kẻ thù của mình. Chỉ để che đậy một lời nói dối nhỏ ngày càng lớn hơn theo thời gian, tôi sẽ kết thúc bằng việc bịa ra những lời nói dối lớn hơn nhiều.

“Thay vào đó, nếu họ cảm thấy chúng ta đang nghiêm túc thực hiện việc này, họ sẽ phải bảo vệ, thay vì muốn loại bỏ.”

Bertus sẽ tiếp tục thể hiện sự quan tâm đến tôi miễn là cậu nghĩ tôi hữu ích. Cậu không khác gì Charlotte về mặt đó. Tôi phải tiến triển trong việc tìm kiếm Valier.

Trong khi đó, cô ấy vẫn tiếp tục oán giận tôi, nhưng không chạm vào tôi, bất kể tôi làm gì. Thay vào đó, cô ấy sẽ cố gắng giúp tôi nếu tôi hoặc băng đảng gặp nguy hiểm.

Cả Charlotte và Bertus đều che giấu con người thật của mình với những học viên bình thường.

Đó là điểm chung của họ. Charlotte giả vờ là một người hơi nhút nhát ở Lớp B, nhưng cách cô ấy hành động và nói chuyện với tôi ngày hôm đó không hề tử tế hay nhút nhát chút nào.

Cứ như thể họ được tạo ra từ cùng một khuôn mẫu, nên dù ai trở thành Hoàng đế thì cũng đều như nhau.

Dù sao thì.

Tình huống này hoàn toàn không tốt, nhưng hãy suy nghĩ tích cực.

Tôi không còn phải lựa chọn giữa Bertus và Charlotte nữa.

“Như thế này, ta sẽ ở vị trí có thể sử dụng cả hai.”

Sarkegaar mỉm cười trước lời nói táo bạo của tôi.

“Tôi rất ngạc nhiên trước sự hiểu biết sâu sắc của ngài ạ.”

Cô có thể ngừng cười một cách rùng rợn với khuôn mặt thanh lịch đó được không? Nó làm tôi nổi da gà đấy.

Mục tiêu ngắn hạn của tôi là sống sót trong cuộc đấu vào tuần tới.

Mục tiêu dài hạn của tôi là chứng minh sự hữu ích của mình với Charlotte và giữ bí mật hoạt động của mình với Bertus.

Và mục tiêu siêu dài hạn của tôi...

“Hà...Hà...Hà...”

“Tôi không ngờ hậu bối có thể tiến bộ một cách kỳ diệu chỉ sau một ngày, nhưng chuyện này thực sự nghiêm trọng đấy.”

Rèn luyện thể chất.

Adriana đã giúp tôi phục hồi sức mạnh thể chất bằng cách truyền cho tôi Thánh lực sau khi tôi sắp kiệt sức. Một Thánh Kỵ Sĩ đang huấn luyện Ma Vương tiềm năng tiếp theo bằng cả trái tim.

Thực ra, Adriana không phải liên tục phạm tội khi làm như vậy sao? Nếu Adriana xuống địa ngục, thì đó không phải hoàn toàn là lỗi của tôi sao?

Dù sao thì chúng tôi vẫn giữ thói quen đó. Ở một mức độ nào đó, bản thân cần một lượng thể lực nhất định để có thể sử dụng kiếm thuật. Về các bài tập, lúc đó tôi đang thử tập đẩy tạ, nhưng tôi thậm chí còn không đủ sức để tập một bài nào.

Công nghệ có tác dụng gì nếu khả năng cơ bản của con người không thể hỗ trợ được?

Vì vậy, ngay cả khi tôi nghĩ rằng mình sắp phát điên, tôi vẫn không có lựa chọn nào khác ngoài việc nắm chặt tay lại, trong khi cảm thấy cảm giác kỳ lạ khi cơ thể kiệt sức của tôi trở lại bình thường.

Sau buổi tập buổi sáng với Adriana và lời khuyên của cô ấy là tôi nên ăn nhiều, tôi đã ăn một chút gì đó trước bữa sáng. Hầu hết

thời gian, tôi ăn cùng Ellen, người thường xuyên đến phòng ăn. Vì cô yêu cầu đồ ăn nhẹ đơn giản, nên tủ đồ ăn nhanh chóng được lấp đầy bằng những món ăn đơn giản có thể ăn nhanh...

Sau khi học xong ở lớp, tôi tiếp tục luyện tập cho đến bữa tối.

Sau bữa tối, tôi tập luyện và ăn thêm một chút trước khi đi ngủ.

Sau một thời gian, tôi đã đạt đến điểm mà tôi có thể cảm thấy sức mạnh thể chất của mình được cải thiện từng chút một, có lẽ là vì tôi bắt đầu với trình độ thể chất rất thấp và sự hỗ trợ của Thánh lực.

Sáng thứ năm.

“Sao chị không luyện tập bằng Thánh lực?”

Nó phát triển dễ dàng và nhanh chóng, vậy tại sao cô không sử dụng nó? Tôi hỏi cô có lý do cụ thể nào đằng sau việc đó không.

“Nếu một người dùng thuốc kích thích mỗi ngày, cơ thể của người đó có thể bị tổn thương. Đó là lý do tại sao. Con đôi khi không thể được phục hồi bằng Thánh lực. Tôi không biết liệu người ta có gọi đó là báng bổ khi tôi nói điều này không, nhưng không phải thường thức mà lại đi phát triển với sự hỗ trợ của Thánh lực.”

Thánh lực phục hồi thể lực, nhưng không bổ sung lại chất dinh dưỡng đã tiêu hao. Cho nên, có thể gọi đây là một dạng thuốc kích thích. Cho nên cô mới liên tục nhắc nhở tôi ăn nhiều.

Đó có phải là stimpack không?

“Đây chỉ là tạm thời thôi, nghe chưa? Nếu muốn đạt đến trình độ nào đó, phải tự mình làm đầy hậu bối.”

“Vâng vâng.”

Như thể muốn làm rõ điều gì đó, Adriana ít nhiều nói với tôi rằng cô sẽ không tiếp tục là người kích thích tôi mãi được.

Tôi biết rất ít về những gì đang diễn ra ở lớp B và phía Ludwig, nhưng họ sẽ ổn thôi...

Ban đầu, sẽ có một cảnh họ xung đột với những học viên lớp A đang cố gắng gây gỗ vì từng chuyện nhỏ nhặt.

Tôi đã thu hút được toàn bộ sự chú ý của Lớp A, nên họ thậm chí không có thời gian quan tâm đến Lớp B.

Tôi, một nhân vật phản diện lớn, đã gánh chịu toàn bộ sự căm ghét và ác ý của những nhân vật phản diện ban đầu, nên nhân vật chính không còn "hung hăng" nữa.

Cái quái gì thế? Tôi không cố ý để chuyện đó xảy ra.

Dù sao thì.

Tôi tiếp tục luyện tập và luyện tập nhiều hơn nữa.

Vì vậy, tự nhiên tôi gặp Ellen rất nhiều. Thói quen hàng ngày của chúng tôi gần như giống hệt nhau. Chúng tôi chủ yếu gặp nhau ở phòng ăn và phòng tập thể dục.

Phần lớn mọi việc đều diễn ra như vậy.

Khi tôi thấy cô ăn bất cứ thứ gì cô thích, tôi thực sự muốn cho cô một ít đồ ăn tôi làm. Tất nhiên, tôi nhận hết công lao về việc đó.

“Cậu thật may mắn khi đến được Temple.”

"Tại sao?"

“Với lượng thức ăn cậu ăn hàng ngày, cậu có thể hủy hoại cả một gia đình.”

Nhìn Ellen, người vừa nuốt một lượng lớn mì ống mà tôi vừa làm, khiến tôi cảm thấy như sắp chết. Tôi thực sự tự hỏi liệu có phải có một lỗ đen trong dạ dày của cô không.

Nghe tôi nói vậy, Ellen nhìn tôi với vẻ mặt chua chát rồi nói: “Tôi không muốn đến đây.”

“.....Hả?”

“Temple bảo tôi đến.”

“Hả, à... Ra là vậy.”

Cô đang cãi nhau với tôi vì tôi nói rằng cô có thể phá hủy một gia đình như thế sao? Khoan đã, cô đang nói về chính mình đúng không?

Cô không kể với ai về bản thân mình, nên không ai biết cô là em gái của Anh Hùng đó ngoại trừ Hoàng tử, nhưng cô lại nói với tôi rằng cô được bảo đến đây, vì tôi mắng cô ăn như một cái hổ đen. Nói rằng không muốn đến đây.

Đó chính là những gì cô đã nói.

Tất nhiên, tôi biết về chuyện cá nhân của cô nàng, nhưng thật ngạc nhiên khi cô kể cho tôi nghe một chút về bản thân mình như thế.

Cô đã đúng. Ngay khi họ phát hiện ra Artorius có một người em gái, họ đã cầu xin cô đến Temple.

“Cậu giận à?”

“Không hề.”

Như vậy là rõ ràng rồi.

Tôi là người đầu tiên thành công trong việc khiến Ellen hờn dỗi.

Việc luyện tập khó khăn hơn vào cuối tuần. Thay vào đó, tôi cảm thấy mình có thể nghỉ ngơi trong các lớp học vào các ngày trong tuần. Ngược lại, tôi cố gắng hơn nhiều vào thời gian rảnh rỗi, vì vậy cuối tuần là địa ngục do chính tôi tạo ra.

Những ngày đó, Adriana ở lại lâu hơn bình thường, khiến tôi nhớ lại rất nhiều kiến thức lý thuyết, huấn luyện tôi và bắt tôi ăn nhiều.

Chủ nhật.

“Aaa, không phải thế đâu.”

“.....”

Trong bếp, tôi chỉ chăm chú nhìn Ellen nấu ăn. Cô bước vào bếp, nói rằng lần này cô muốn tự mình nấu, vì tôi vẫn nấu cho cô nàng. Có lẽ cô đã chán việc tôi lúc nào cũng nhận công.

Thực đơn được cho là món hầm thịt bò với rất nhiều thảo. Khi tôi hỏi cô có biết cách làm món đó không, cô nói rằng cô đã ăn món đó rất nhiều ở nhà.

“Này... Hà? C, cứ làm y như thế đi. Tôi vừa bảo cậu rồi mà.”

“Trong đó có muối không?”

“À, món này nấu quá chín... Răng của cậu sẽ bị đau nếu cố ăn món này đây? Món này có phải để rèn luyện hàm không?”

“Rõ ràng là thiếu thứ gì đó ở đó... Tôi không chắc lắm.”

“Thêm thảo mộc vào lúc này...”

.

.

.

“.....”

Ellen nhìn tôi lặng lẽ khi tôi tiếp tục hướng dẫn cô nàng.

“...Tôi không nghĩ cậu nên nhìn mọi người như thế trong khi cầm một con dao chặt.”

Dù vậy, cô vẫn tiếp tục nhìn chăm chăm vào tôi.

“.....”

Thay vào đó, cô có vẻ tức giận! Cô chỉ lặng lẽ nhìn tôi trong khi cầm một con dao nhà bếp. Thật đáng sợ! Ellen nhìn tôi thêm một lúc nữa, rồi tiếp tục tập trung vào việc nấu ăn.

“Nhìn tính khí của cậu kia. Sẵn sàng đâm tôi một nhát dao nếu tôi nói thêm một lời nữa hả?”

Tất nhiên, miệng tôi không bao giờ chuyển sang chế độ im lặng. Cô có một hương vị khác hẳn với cô bé Harriet dễ thương. Cô dường như không phản ứng gì cả.

Nói thật thì, tôi cảm thấy như mình phải thừa nhận thất bại, vì tôi mới là người tức giận.

Ellen nấu xong bất chấp lời chỉ trích gay gắt của tôi. Sau đó, cô lấy một lượng lớn món hầm và đặt xuống bàn. Bất kể có nói gì với tôi, tôi nghĩ cô thực sự muốn làm tôi tức giận.

Tôi múc một bát món hầm đã nấu xong và chúng tôi mỗi người một thìa.

Tôi nhìn chăm chăm vào Ellen.

“.....”

“.....”

Tôi chỉ nói đùa thôi, nhưng kết quả vẫn giống như lần trước.

“Mặn.”

“Vâng.”

Cô nói rằng cô thường ăn món này ở nhà chứ không phải nấu nó.

Cuối cùng, cô quay lại nấu ăn theo chỉ dẫn của tôi và làm được một món hầm ngon.

“Cậu nghĩ sao? Bây giờ nó có ăn được không?”

“Vâng.”

"Tất nhiên là vậy. Cậu nghĩ tôi là ai?"

“.....”

Khi tôi chọc cô cho đến tận cùng, cuối cùng tôi cũng thấy những nếp nhăn xuất hiện giữa hai lông mày của Ellen. Tôi cảm thấy vui mừng khi cuối cùng đã làm cho tượng Phật bằng đá đó tức giận.

Aaa, tôi đúng là một kẻ tàn ác ha?

Và rồi, tối thứ Hai.

“Đó không phải là cách làm đúng.”

Nhìn tôi vung kiếm trong phòng tập, Ellen nói chuyện với tôi một cách bình thản.

“...Gì cơ?”

“Cậu không được làm như thế.”

Ellen bắt đầu trả thù vì những lời chỉ trích gay gắt và sự thô lỗ mà tôi dành cho cô nàng.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading